

НА ТОЗИ ДЕН НАВЪРШИХ ТРИЙСЕТ И ШЕСТ ГОДИНИ...

Дж.Г. Байрон

1.

Живея сред души от лед,
за мене никой не скърби...
Не те обичат, скитник клет,
но ти, люби!

2.

За мен настъпва есента,
изчезва на страстта цветът,
разяде го докрай скръбта
по моя път.

3.

Самотен огън тлее в мен-
самотен, тъжен и горещ,
но факелът е прероден
в надгробна свещ.

4.

Надежда, ревност, тръпнеш страх,
у мене болката приспа,
да ги споделям не успях,
но ги търпя.

5.

Но не така, а и не днес

е време за подобна реч,
щом срещат смелите не с чест
а със картеч.

6.

Към меча в бранното поле
на Гърция аз вдигам взор,
но Спарта (нявга със криле)
е днес в позор.

7.

Стресни се, мой свободен ум,
от Гърция се поучи!
И нека без суетен шум
в теб химн звучи!

8.

Презри възкръсналата страст,
измамно искрена е тя,
бъди безстрастен всеки час
към Красота!

9.

Жалееш ли за младостта?
Тогаз познай достоен край!
Тук, на полето на честта,
живот отдай!

10.

Незнайният войнишки гроб
ще те приеме като свой,

**без паметник, без кръст и поп...
За упокой.**

(Превод от английски на Стефан К. Робев)